

ונכנס למקדש יכפר עליו השעיר החיצון גם את כפרת השעיר הפנימי.

ומתריצין: **אמר קרא בסיפא: "אחת בשנה** — יכפר". סמך הכתוב כפרת שעיר הפנימי ל"אחת בשנה", לומר לך, שכפרה זו שמכפר שעיר הפנימי, **לא תהא אלא אחת בשנה.** א-ט
שלא יהיה במשך כל השנה קרבן נוסף שמכפר כפרה כזאת, ואפילו לא השעיר החיצון, על אף שהוקש לפנימי.

ולרבי ישמעאל, דאמר: אין בה ידיעה בתחילה ויש בה ידיעה בסוף. בר קרבן הוא, ואינו יכול להתכפר בקרבן הציבור, אם כן — **שעיר הנעשה בחוץ אמאי מכפר?**

על שאין בה ידיעה לא בתחילה ולא בסוף, שאינו חייב קרבן יחיד משום שעדיין לא נודע לו בסוף.

ותמהינן: **האי, הרי זה שלא נודע לו לא בתחילה ולא בסוף, שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרים עליו?!**

ומשנינן: **סבר לה רבי ישמעאל כרבי מאיר, דאמר — כל השעירים כפרתן שוה! שכולם באים על טומאת מקדש וקדשיו, ומכפרים בשוה על כל אופני הידיעות. ומ"מ לטומאה שאירעה בין זה לזה (רש"י).**

ותו הוינן בה: הרי מבואר במשנה ששני השעירים הוקשו זה לזה. ואליבא דידן בא ההיקש לומר כשם שבשעיר הפנימי בעי

ידיעה [בתחילה] כך בחיצון בעי ידיעה [בסוף]. אך לרבי ישמעאל, דסבר קרבן החיצון מכפר על אין בה ידיעה כלל, לא בתחילה ולא בסוף — **אלא, למאי הילכתא איתקש חיצון לפנימי?**

ומשנינן: לרבי ישמעאל בא ההיקש ללמדנו — **מה פנימי אינו מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו שאינו מכפר בשאר עבירות. אף חיצון אינו מכפר בשאר עבירות!**

שנינו במשנה: **על שאין בה ידיעה בתחילה ולא בסוף — שעירי רגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין, דברי רבי יהודה.**

אמר רב יהודה אמר שמואל: מאי טעמא דרבי יהודה? אמר קרא, בשעיר ראש חודש, "ושעיר עזים אחד לחטאת לה" — על חטא שאין מכיר בו אלא ה', שלא היתה לחוטא ידיעה לא בתחילה ולא בסוף, יהא שעיר זה מכפר!

ופרכינן: **והאי קרא, מיבעי ליה לכדריש לקיש. דאמר ריש לקיש: מה נשתנה שעיר של ראש חודש שנאמר בו "לחטאת לה" — אמר הקב"ה: שעיר זה יהא כפרה על שמעטתי את הירח(1).**

ומשנינן: **אם כן, דלא אתי קרא אלא לכדריש לקיש, לימא קרא "לחטאת על ה". מאי "חטאת לה" — לכדאמרן, שעל חטא שאין מכיר בו אלא ה' בלבד, מכפר השעיר הזה.**

הקבלה, ואין להבינו כמשמעו, ח"ו. והתוס' הביאו את פירוש הערוך, שאמר הקב"ה: **שעיר זה, כפרה לישראל, ועלי לקבוע זמן כפרה זו, וקבעתי בראש חודש, להפיס דעתה של ירח.**

ממקת, אפילו מת האדם בזמן שנקצב לו, או רק אם מת קודם זמנו. ובספר פירות תאנה ציין מקור נוסף, לדברי הצפנת פענח הלכות תשובה, פרק א סוף הלכה א.

1. במסורת הש"ס כתב שזה סוד מסודות

ואכתי פרכינן: ואימא כוליה קרא רק להכי הוא דאתא, ולא לחידושו של ריש לקיש?

ומשנינן: אם כן, שרק להכי הוא דאתא נימא קרא "חטאת ה". מאי "חטאת לה" — שמעת מיניה תרתין?

והוינן בה: לרבי יהודה, דיליף מהאי קרא "לחטאת לה" דכל שרק ה' יודע מהחטא הרי הוא מתכפר בשעיר ראש חודש, ונכפר נמי שעיר ראש חודש אפילו בשאר עבירות, ולא רק על טומאת מקדש וקדשיו! ? שהרי התחדש בפסוק זה שכל חטא שאין מכיר בו אלא ה' יהא שעיר זה מכפר.

ומשנינן: תנא דבי רבי ישמעאל: הואיל וזה, שעיר ראש חודש, בא בזמן קבוע, וזה, שעיר החיצון של יום הכיפורים, בא בזמן קבוע, אמרינן: מה זה, חיצון דיום הכיפורים, אינו מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו [שהרי הוקש לפנימי, ובו נאמר במפורש שמכפר על הקודש מטומאות בני ישראל]. אף זה, שעיר דראש חודש, אינו מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו.

ותו ווינן בה: אשכחן שעירי ראשי חדשים שמכפרים על טומאת מקדש וקדשיו דילפינן משעיר החיצון. שעירי רגלים מנלן שמכפרים על טומאת מקדש וקדשיו? ודילמא אינם מכפרים אלא על עבירות קלות שאין בהן כרת [ועל שעיר ראש חודש לא היה קשה לנו, כיון שנאמר בו במפורש שמכפר על חטא שרק ה' יודע בו, הרי זה כולל את כל החטאים ואפילו החמורים. ואדרבה, היינו צריכים למעט שאר עבירות ולומר שאינו מדבר אלא בטומאת מקדש

וקדשיו].

וכי תימא, הא נמי כדתנא דבי רבי ישמעאל, דאיכא למילף מראש חודש או מיום הכיפורים, הואיל וזה בא בזמן קבוע וזה בא בזמן קבוע, מה זה מכפר על טומאת מקדש וקדשיו אף זה מכפר כמוהו,

איכא למיפרך:

אי מדראש חודש ילפת — מה לראש חודש, שכן תדיר, תאמר בשעירי הרגלים שאינם תדירים כמוהו.

אי מדיום הכיפורים ילפת — הרי יש לפרוך: מה ליום הכיפורים, שהשעיר החיצון מכפר בו בצירוף עיצומו של יום הכיפורים, ועיצומו של יום הכיפורים הוא חמור, שכן מרובה כפרתו, שהוא מכפר על כל העבירות שבתורה, ולפיכך הצירוף של עיצומו של יום [המכפר על כל העבירות] ביחד עם השעיר החיצון, יכול הוא לכפר על טומאת מקדש וקדשיו. תאמר בשעירי הרגלים, שאף על גב דכתיב בהו "לכפר", דילמא מכפרי רק על עבירות קלות, ולא על חייבי כריתות?

וכי תימא, כיצד פרכת מה ליום הכיפורים שכן כפרתו מרובה, והרי הא גמרינן ראש ט-ב חודש מביום הכיפורים, ולא פרכינן מידי?

תריץ: התם, דילפינן ראש חודש מיום הכיפורים, לא את עצם הכפרה למדנו מיום הכיפורים, שהרי כפרה עצמה מיכתב כתיבא בשעירי ראש חודש. ואדרבה,